

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Eleny Bertothyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcu: **Krajský prokurátor v Nitre**, proti žalovaným: **1/ Krajský stavebný úrad Nitra, 2/ Ing. P. V.**, zastúpený advokátkou JUDr. G. N., so sídlom F., N., **3/ J. R., 4/ M. K.**, *zastúpená advokátom JUDr. N. K.*, **5/ RNDr. PhMr. J. K.**, zastúpený advokátom JUDr. N. K., **6/ Ing. I. B., 7/ Ing. Arch. I. M., 8/ Ing. Ľ. K., 9/ Ing. J. M., 10/ Ing. M. P., 11/ Ing. E. B., 12/ O. H., 13/ Ú.**, N., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v 1. rade č. KSUNR-2006-430-003 zo dňa 18.05.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 28S 13/2007-106 zo dňa 15. januára 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 28S 13/2007-106 zo dňa 15. januára 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca podľa § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p. domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného v 1.rade uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým žalovaný rozhodoval o odvolaní žalovaného

vo 4. a 5. rade proti rozhodnutiu Mesta N. č. SP 24153/2005-004-Ing.Va zo dňa 11.01.2006. Týmto rozhodnutím bola v zlúčenom konaní povolená stavba „Rodinný dom P.“ umiestnená na pozemku parc. č. 104 v kat. území N. pre vlastníka Ing. P. V.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že krajský súd nepovažoval žalobné námietky žalobcu za opodstatnené, pretože po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že žalovaný správny orgán rozhodol v súlade so zákonom.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Nitre z 18.05.2006 sp. zn. KSUNR-2006-430-003 zruší a vec mu vráti a ďalšie konanie.

Vytýkal súdu, že ako jeden z dôvodov zamietnutia žaloby uviedol nedostatky v náležitostiach návrhu prokurátora podľa § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p., a to preukázanie verejného záujmu na podaní žaloby prokurátorom. Toto tvrdenie súdu nemá oporu v žiadnom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a vychádza zo znenia ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b/ , ktoré bolo účinné do 31.12.2001 a s účinnosťou od 01.01.2002 zákon nevyžaduje, aby prokurátor preukazoval súdu verejný záujem na podaní svojej žaloby. Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bola tá skutočnosť, že žaloba neobsahovala tvrdenie prokurátora o tom, či podaním žaloby nebudú dotknuté práva účastníka konania nadobudnuté v dobrej viere. Žalobca poukázal na ustanovenie § 249 ods. 3 O.s.p., z ktorého vyplýva povinnosť pre prokurátora, aby nepodával neúčelné alebo formálne návrhy, prípadne, aby zvažil, nech subjektívnym trvaním na dôvodoch protestu nedochádza k zbytočným ujmám na právach alebo škodám účastníkom konania, ale táto povinnosť nie je určená ako podstatná náležitosť žaloby. Konštatoval, že ak bol krajský súd toho názoru, že žaloba má vady, mal žalobcu vyzvať na ich odstránenie, a v prípade, ak by žalobca vady neodstránil, mal konanie uznesením podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť. Napriek uvedeným výhradám žalobcu napadnuté rozhodnutie preskúmal. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ničím nespochybnil jeho tvrdenie, že neboli splnené podmienky na spojenie územného konania so stavebným konaním, a preto bolo stavebnými úradmi porušené ustanovenie § 39a ods. 4 Stavebného zákona. Konštatoval, že v samotnej projektovej dokumentácii je poukázané na nebezpečenstvo poškodenia susedných budov, nevhodné podlažie na realizáciu takej stavby, samotné rozmery pozemku, svahovitosť terénu atď., preto

bolo zrejmé, že podmienky umiestnenia stavby nie sú vzhľadom na pomery územia jednoznačné. Vytykal súdu, že sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s rozporom medzi výpoveďou žalovaného v 6. rade, podľa ktorého nejde v podlaží stavby o navážaninu, ale o zvyšky zbúraného domu a projektovou dokumentáciou a tiež to, že ak sa stotožnil s tvrdením žalovaných v 1. a 2. rade, že v prípade, ak je dané územie riešené územným plánom zóny, zákon nevyžaduje osobitné územné konanie, súd neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenia Územného plánu mesta N. dovoľujú umiestnenie stavby takého rozsahu v tomto konkrétnom území na hradnom vrchu v N.

Za pochybenie žalovaného v 1. rade a súdu považuje žalobca povolenie umiestniť nadzemné časti stavby 0,7 m od hranice susediacich pozemkov bez rešpektovania ustanovenia § 6 ods. 3, 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., pričom stavebné úrady ako podklad pre svoje rozhodnutie neuvádzajú výpočty a merania preukazujúce splnenie požiadaviek na vzájomné vzdialenosti podľa ustanovenia § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. alebo splnenie požiadaviek podľa územného plánu zóny. Súd správnosť a zákonnosť rozhodnutia stavebných úradov odôvodnil iba všeobecným odkazom na projektovú dokumentáciu a Územný plán mesta N. Žalobca ďalej v odvolaní tvrdil, že sa súd nevysporiadal ani s tou časťou žaloby, v ktorej tvrdil, že správne orgány sa nevysporiadali s námietkou žalovaného v 4. a 5. rade, týkajúcej sa vplyvu zamýšľanej novostavby na existujúce nehnuteľnosti v okolí, konkrétne ich pivnicu vytesanú do skalnatého podlažia, do ktorého má byť prenášané samotné zaťaženie novostavby. Uviedol, že nepovažuje názor súdu, že poučenie dané žalovaným v 4. a 5. rade o ich práve v prípade vzniku škody obrátiť sa na všeobecný súd a uplatniť si náhradu škody, za správny, keďže také poučenie nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Správneho poriadku a priamo odporuje základným zásadám správneho konania. Napokon žalobca v odvolaní poukázal na to, že dôvodom zamietnutia žaloby podľa § 250j ods. 1 O.s.p. bolo zistenie súdu, že práva stavebníka nadobudnuté v dobrej viere by boli dotknuté väčšími ako čo najmenej, pričom taký dôvod uvedené ustanovenie O.s.p. nepozná. V tejto časti je preto rozhodnutie súdu nepreskúmateľné.

Žalovaný v 1. rade sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že pri umiestňovaní stavby v súvislosti s odstupovými vzdialenosťami sa vychádzalo z predloženej projektovej dokumentácie stavby, z konfigurácie terénu a z vyjadrení jednotlivých dotknutých orgánov. Po posúdení všetkých aspektov súvisiacich s umiestnením stavby bolo zistené, že stavbu je možné umiestniť v súlade

s ustanovením § 4, § 6 ods. 1, 2 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. a ustanovením § 39 Stavebného zákona. Konštatoval, že žalobca nesprávne aplikuje tieto ustanovenia vzhľadom na umiestnenie stavby, jednoznačnosť pomerov v území a technické riešenie stavby (zakladanie stavby). Poukázal na to, že z ustanovenia § 39a ods. 4 Stavebného zákona nevyplýva, že by stavebný úrad v spojenom územnom konaní so stavebným konaním určoval aj podmienky technického riešenia vhodnosti zakladania stavby. Stavebný úrad neurčuje podmienky technického riešenia stavby a nehodnotí statické výpočty stavby. Za technické riešenie stavby (teda aj za spôsob založenia stavby) a za správnosť a obsah projektovej dokumentácie zodpovedajú jednotliví projektanti stavby.

Podľa žalovaného stavbu z hľadiska statiky stavby bolo možné povoliť, pretože v technickej správe sa uvádza, že geologickým prieskumom bolo zistené, že pozemok sa nachádza na navážkach, preto založenie stavby je riešené prenosom zaťaženia do skalnatého masívu, ktorý sa nachádza pod navážkami pomocou betónových pilót.

Žalovaný k námietke žalobcu, že neboli dodržané ustanovenia vyhlášky č. 532/2002 Z. z. o vzdialenostiach stavby od spoločných hraníc pozemkov uviedol, že v odvolacom konaní preskúmal prvostupňové rozhodnutie aj z tohto hľadiska, pričom vychádzal okrem iného z vyjadrenia Mesta N. zo dňa 10.05.2006 č. 9561/06, v ktorom mesto uviedlo, že z hľadiska stanovených regulatívov v schválenom ÚPN Mesta N. navrhovaná zástavba je v súlade s ÚPN. Žalovaný ani správny orgán prvého stupňa nemal preto dôvod spochybňovať toto vyjadrenie a tiež záväzné stanovisko Mesta N. z 31.10.2005, ktorým potvrdilo súlad s územnoplánovacou dokumentáciou.

Žalovaný tiež vo vyjadrení uviedol, že z predložených dokladov ku žiadosti o vydanie stavebného povolenia v spojenom stavebnom a územnom konaní (najmä z kópie katastrálnej mapy a listu vlastníctva č. 537) nevyplývalo, že na susednom pozemku parc. č. X., vlastníkom ktorého sú žalovaní vo 4. a 5. rade by bola umiestnená stavba pivnice. Preto nebolo možné do projektovej dokumentácie novostavby zapracovať prípadné opatrenia na ochranu tejto stavby.

Žalovaný zdôraznil, že aj Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR, ktoré rozhodovalo o proteste žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného z 18.05.2006 č. KSUNR-2006-430-003 vo svojom rozhodnutí potvrdilo dostatočné odôvodnenie umiestnenia stavby

odvolacím orgánom aj na hranici pozemku, pretože jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

Žalovaný uviedol, že sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal s dôvodom odvolania žalovaných v 4. a 5. rade týkajúcich sa možnosti spôsobenia škody na jeho majetku (pivnici) pri realizácii stavby, keď uviedol, že v prípade spôsobenia škody na majetku odvolateľa je stavebník povinný ju nahradiť. Ak nedôjde k dohode o náhrade spôsobenej škode, je potrebné, aby sa poškodení obrátili na súd.

Žalovaný v 2. rade Ing. P. V. vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že žaloba žalobcu neobsahovala zákonom vyžadované náležitosti a preto má za to, že neboli splnené podmienky na začatie konania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. Konštatoval, že postupom a rozhodnutím správnych orgánov nedošlo k porušeniu ustanovenia § 39a ods. 2 a 4 Stavebného zákona, ani neboli porušené ustanovenia § 6 ods. 3 a 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nssr.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. apríla 2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 6 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m (§ 6 ods. 3 vyhlášky č. 532/2002 Z. z.).

V stiesnených podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protiľahlých častí stien sú okná obytných miestností; v tých prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3 (§ 6 ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z.).

Iné riešenia vzdialeností rodinných domov, ako sú ustanovené v odsekoch 3 a 4, možno určiť iba na podklade výpočtov a meraní preukazujúcich splnenie požiadaviek na vzájomné vzdialenosti podľa odseku 1 alebo podľa územného plánu zóny (§ 6 ods. 5 vyhlášky č. 532/2002 Z. z.).

Podľa § 14 ods. 2 písm. a/ vyhlášky č. 532/2002 Z. z. stavba a jej zmena musia byť navrhnuté a zhotovené tak, aby zaťaženie a iné vplyvy, ktorým je vystavená počas výstavby a počas užívania pri riadne uskutočňovanej bežnej údržbe, nemohli spôsobiť okamžité alebo postupné zrušenie, prípadne iné poškodenie ktorejkoľvek jej časti alebo príľahlej stavby.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p. prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí stavebných orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora, a za podmienok uvedených v tomto zákone.

Podľa odvolacieho súdu je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku po 01.01.2002 nevyplýva, že podstatnou náležitosťou návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p. je preukazovanie neverejného záujmu na podaní takej žaloby. Krajský súd napriek vyslovenej výhrade voči úplnosti žaloby rozhodnutie žalovaného preskúmal v medziach žaloby a vo veci meritórne rozhodol. Z uvedeného dôvodu právny názor krajského súdu týkajúci sa podstatných náležitostí žaloby prokurátora nemá právny význam pre posúdenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku.

Krajský súd sa vo svojom rozsudku dôsledne zaoberal žalovanými námietkami žalobcu, že na postup stavebného úradu podľa § 39a ods. 2. a 4 Stavebného zákona neboli

splnené podmienky a dôvodne sa stotožnil so závermi žalovaného, ktorý vychádzal z technickej správy autorizovaného statika stavieb a kladných vyjadrení a stanovísk Mesta N. a Krajského pamiatkového úradu v N., pretože stavba domu je umiestnená v pamiatkovej rezervácii Mesta N. Keďže Mesto N. predložilo v správnom konaní vyjadrenie, že stavba je umiestnená na území, ktoré je riešené v súlade s ÚPN a tiež dalo kladné stanovisko k projektovej dokumentácii, krajský súd nepochybil, keď pri posudzovaní zákonnosti postupu a rozhodovania žalovaného na neprihliadal. Námietka žalobcu, že súd neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenia Územného plánu mesta N. dovoľujú umiestnenie dotknutej stavby je nedôvodná, pretože predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného a nie vyjadrenia a stanoviská Mesta N. a iných dotknutých orgánov.

Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú odvoláciu námietku žalobcu, že súd sa nevysporiadal s rozporom medzi výpoveďou žalovaného v 6. rade a projektovou dokumentáciou, pretože skutkový stav, z ktorého vychádzal žalovaný i stavebný úrad prvého stupňa bol zistený geologickým prieskumom, ktorý potvrdil, že podlažie domu tvorí navážanina. Toto zistenie potom bolo predmetom riešenia umiestnenia stavby prenosom zaťaženia objektu do skalnatého masívu pomocou betónových pilót. Výpoveď vlastníka susedného pozemku podľa názoru odvolacieho súdu nebola spôsobilá spochybníť uvedené technické riešenie.

K námietke žalobcu, že pri umiestnení stavby neboli rešpektované ustanovenia § 6 ods. 3 a 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. žalovaný aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne odôvodnil, že v stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protihľých častí stien nie sú okná obytných miestností. V týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa ustanovenia § 6 ods. 3 citovanej vyhlášky, pretože v protihľej stene orientovanej k pozemku a stavbe žalovaných vo 4. a 5. rade nie je situované okno obytnej miestnosti, žalovaný neporušil zákon, keď rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Odvolacia námietka týkajúca sa vysporiadania správnych orgánov s námietkou žalovaného v 4. a 5. rade týkajúcej sa umiestnenia stavby domu a možných škôd na susedných stavbách podľa názoru odvolacieho súdu nedôvodná, pretože správne orgány o týchto námietskach rozhodli správne, vychádzali z odborných vyjadrení a stanovísk a pretože

žalovaní vo 4. a 5. rade nevedeli preukázať svoje vlastnícke právo k stavbe pivnice, ktorá nie je ani zakreslená v katastrálnej mape ani zapísaná v katastri nehnuteľnosti, poučenie žalovaného o nemožnosti uplatniť si nárok na náhradu škody na všeobecnom súde neodporuje zákonu.

Z ustanovenia § 249 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ dbá na to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca pri podávaní návrhu túto požiadavku zákona nerešpektoval. Dôvodom zamietnutia žaloby krajským súdom bolo predovšetkým zistenie, že rozhodnutie žalovaného preskúmané v medziach žaloby je v súlade so zákonom. S týmto záverom krajského súdu sa stotožňuje aj odvolací súd, preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § ustanovením § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. s účastníkom nepriznal nárok na ich náhradu, pretože žalobca nebol v konaní úspešný, žalovaný v 1. rade zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania a žalovaným v 2. až 13. rade trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. apríla 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková